

ΑΡΙΘ. 135—ΤΟΜ Ε΄.

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 23 Νοεμβρίου 1891.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

**ΣΤΕΡΕΟΥΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ΄ ΑΣΤΕΡΟΣ**

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ είναι καθ' όλα ανεξάρτητος ύποστηρικτων άρχας και όχι κόμματα, δημόσια παραγωγικά έργα ώφέλιμα εις τὸ ἔθνικόν ταμείον και όχι ώφέλιμα μόνον προς τοὺς ψευδοσυνταγματίας, ἐπιζήμια δὲ και καταστρεπτικά διὰ τὸ ἔθνικόν ταμείον και τὸν λαόν.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ιδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ προς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωροήματα κασιτίκι δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς και σκοπίμως διδόμενα ἢ χαρίζόμενα.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ δὲν καταχωρίζει ἀνοήτους ἐπιστολάς οὔτε διατριβὰς δι' οὐδὲν δῆποτε ἄτομον οὔτε πόνον χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνωστῶν ἐκτός εἴαν συστηθῆ ὁ ἀγνωστος παρ' ἀξιολογῶν προς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστι και μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιεύμενον. Ἐάν αἱ νῦνοιμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων δι' ἠρωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Καταχωρισμένα και μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικά και διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων και προμυθῶν ἐπαινῶν εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οὐδὲν πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεως των και ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μετ' ἐπιβουλῆς περιέχουσαι χονδράς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδὲν πληρωμῇ.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφιεται προς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν και συνεργατῶν. Μόνον σπουδαίωτα συμβάντα ἀναγναι νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαρῆστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα και ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἔξαμ. δρ. 15

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 45 " " 26

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ**

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνα τριμηνίαν θὰ δένονται εἰς τόμους χάριν τῶν τρίτῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγυμένων οἱ δὲ ἐγγραφεμένοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πᾶσης διατριβῆς μὴ ἀπαφῆσης προς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἀπᾶς μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δις 60, δις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ και 8ῃ σελίδι ἀπᾶς 60, δις 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν και εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἀπᾶς λεπ. 20, δις 15, πολλάκις 10.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 Νοεμβρίου.—Γρηγορίου ἐπισκόπου.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 7, 01. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 41.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Νοεμβρίου 1891.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΛΥΤΤΟΝ

Ο Λόρδος Λύττον, πρεσβυτήτης τῆς Ἀγγλίας ἐν Παρισίαις, ἀπέθανεν αἰφνιδίως τὴν 12 ὑπερμεσοῦντος μηνὸς ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας. Ἀμα τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ ἐξ Ἀγγλίας εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν διαπεπιστευμένος, ἠσθένησεν ἐξ ἐσωτερικῆς φλογώσεως και διέμεινε κλινῆρης ἐπὶ πέντε ἐβδομάδας. Πρὸ δεκαπενθημέρου, ἐπιστεῦθη γενικῶς, ὅτι ἡ ἀσθένεια αὐτοῦ εἶχε παρέλθει, ἀλλὰ συνεστήθη αὐτῷ ὅτι δὲν νὰ θεωρῆ ἑαυτὸν ὡς ἀσθενῆ εἰσέτι και κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ διακόψῃ τὴν θεραπείαν εἰς ἣν ὡς τοιοῦτος ὤφειλε νὰ ὑποβληθῆ. Ἡ λαίδη Λύττον παρετήρησεν ὅμως, ὅτι δὲν ἐφαίνετο ἔχων τόσῳ καλῶς τὴν υγείαν καθόσον ὁ σύζυγος αὐτῆς διαρκῶς ἐξησθένιζε και προσεκάλεσε τὸν γάλλον ἱατρὸν κ. Γκουγιόν, ὅστις ἐν τούτοις ἀπεράνθη αἰσίως διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς και συνέστησεν ὡς μόνον θεραπευτικὸν τὴν ἡσυχίαν και τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἡ ἀγωνία τῆς Λαίδης Λύττον

Ἡ εἰδήσις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Λόρδου Λύττον ἐγνώσθη ὅλως αἰφνιδίως και ἀπροσδόκητως. Ἡ Λαίδη Λύττον ἐν τούτοις τὴν πρωίαν εἶπεν ὅτι εἶχε σπουδαίας ἀνησυχίας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς· οἱ ἑξυδερκεῖς ὀφθαλμοὶ τῆς διείδον ὅτι ὁ σύζυγός τῆς ἐξησθένιζεν ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον, και τοι οὗτος ἐξυπνήσεν, και ἐζήτησε χάρτην και γραφίδα ἵνα γράψῃ ποίημα. Καὶ πράγματι ἐξηκολούθησε γράφων, ἀναπαυόμενος ἐκ διαλειμμάτων, καθ' ὅλην τὴν πρωίαν και ἐπὶ τινὰ χρόνον μετὰ μεσημβρίαν. Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν ἡ λαίδη Λύττον παρετήρησεν, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτοῦ εἶχεν ἐπαισθητῶς χειροτερευσε και ἠρώτησε τὸν ἀσθενῆ ἀνῆσθένατό τι ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει δὲ αὐτοῦ ὅτι ἦν εἰς ἄκρον κατεβλημένος και ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ στήθος του συνεταράσσετο ὑπὸ ὀδυνῶν πόνων, ἐξῆλθε ταχέως ἐρ' ἀμάξης ἵνα ἐπισκεθῆ τοῦς ἱατροῦς εἰς οὐς και ἀνεκοίνωσε τὸν πόνον τοῦτο (σμπασμα). Οἱ ἱατροὶ ὑπεσχέθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀσθενοῦς τὸ ἑσπέρασ. Περὶ τὴν ἑσπέρασ ὁ Λόρδος Λύττον, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει εἰσέτι γράφων, εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην ὅστις τὸν περιεποιεῖτο ἰ-

διαιτέρως. «Διψῶ ὅσοι μου νὰ πῖω τίποτε.» Ἐνῶ δὲ ὁ ὑπηρέτης παρεσκεύαζε ποτόν τι, ἠκούσεν ἀσθενῆ, ἀλλὰ παρατεταμένον στεναγμον και στραφεὶς εἶδε τὸν Λόρδον Λύττον καταπίπτοντα νεκρὸν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου του.

Ο ὑπηρέτης ἔσπευσεν ἐντρομος ἵνα ἰσοποιήσῃ τὴν λαίδην Λύττον, ἣτις προσέτρεξε και προσεπάθησε ν' ἀναζωογονήσῃ τὸ ἄψυχον σῶμα. Ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος τῆς και ἡ συζυγικὴ στοργὴ και ἀροσίωσις αὐτῆς (λέγει ὁ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτῆς τῶν «Ἡμερησίων Νέων») πολλάκις ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ συζύγου τῆς, κατὰ τὴν παρούσαν δὲ περίστασιν εἰδείξεν ἑκτακτον αὐταπαρνήσιν και μεγαλόφρονα χαρακτηριστῆρα ἐνώπιον τῆς ροδεράς ταύτης στερήσεως, ἣν ὑφίστατο.

Τὸ διπλωματικὸν στάδιον τοῦ Λόρδου Λύττον. Ο Λόρδος Λύττον, ὅστις εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἔσται γνωστός ὡς Ὅθεν Μέρεδιθ, εἰς τὸν πολιτικὸν δὲ ὡς ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν κατὰ τὰς πολυσημάντους ἡμέρας τῆς διοικήσεως τοῦ Βήκονσφιλδ, — τὸ 60 ἔτος αὐτοῦ συνεπλήρωσε μόνον τὴν 8 πρέχοντος μηνός. Ἀπὸ τῆς νεότητος αὐτοῦ, τὸ στάδιον ἦν ἀνοικτὸν εἰς τὸν Λόρδον Λύττον. Κληροδοτήσας ἀρθῶνως τὴν μεγαλοφυίαν τοῦ πατρὸς του Βούλδερ Λύττον, εὗρεν ἐπίσης θέσεις προσφερομένας αὐτῷ δυνάμει τῆς καταγωγῆς του και τῶν πολιτικῶν του σχέσεων. Μόλις δὲ εἶχε συμπληρώσει τὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ και παιδείας, διορίσθη ἀκόλουθος εἰς Βασιγκτῶνα και ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ ἐκείσε ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ ὅστις, κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἦν ὁ βασις αὐτοῦ σὺρ Ἐρρίκος Μπούλδερ, ὁ μετέπειτα Λόρδος Δάλλιν. Κατὰ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μετετέθη εἰς Φλωρεντίαν, ἐκεῖθεν δὲ μετὰ δίετιαν μετέβη εἰς Παρισίους. Μετὰ δύο ἐτη εὐρίσκειτο εἰς Χάγην, μετ' ὀλίγον δὲ μετετίθετο εἰς Πετροῦπολιν, εἶτα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βιέννην, Κοπεγχάγην, Ἀθήνας, Λισβῶνα και Μαδρίτην. Καὶ αἱ μεταθέσεις αὐταὶ οὐ μόνον ἀπετέλουν διὰ τὸν νεαρὸν διπλωμάτην/ποικιλλίαν κείρας/ ἐν τῇ διπλωματικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀλλὰ και συνέχθη πρόβιβασιμόν. Ἐν καιρῷ δὲ τῷ δένοντι ἤρχισεν νὰ ἐπισκέπτηται τὰς πρωτεύουσας ταύτας μετ' ἐπιστημοτέρων ἰδιόσηται' ἐπ' ἀνέκαμψε π. γ. εἰς Βιέννην τῷ 1869 και εἰς Παρισίους τῷ 1872 ὡς γραμματεὺς τῶν ἐν ταῖς πρωτευούσαις ταύταις πρεσβειῶν. Εἰς Παρισίους δὲ πολλάκις συνῆθῶσσε και ν' ἀναπληρώσῃ ὡς ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς πρεσβείας τὸν τότε πρεσ-

